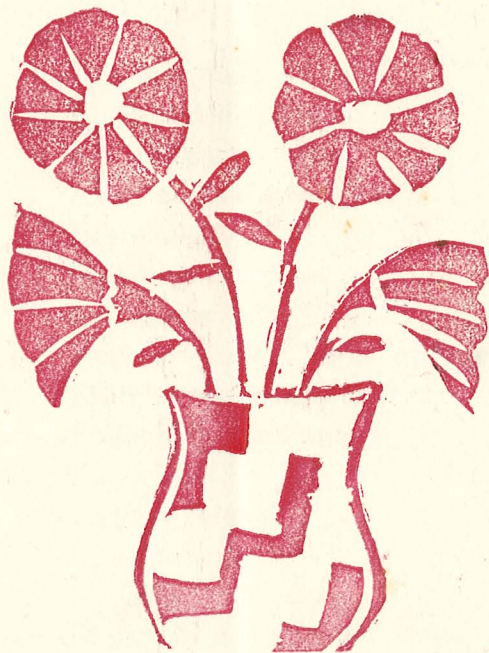

GERMANOR

la biblioteca de
scc de
SOLER GODES

PUBLICACIÓ MENSUAL. = FEBRER 1937

: GERMANOR :

SUMARI DEL PRESENT NÚMERO:

Una passejada	<i>J. Llagostera</i>
El ratoncito aplicado	<i>Manolo</i>
La formiga i el bou	<i>X. Cases</i>
Avantatges d'estar gras	<i>J. Güell</i>
Les violes	<i>J. Sala</i>
No volien escudella	<i>M. Borell</i>
La peixera.	<i>A. Pujol Corcoy</i>
Aventures d'un vailet aprenent de cowboy	
El llibre que m'agrada més	<i>J. Espunya</i>
Endevinalles infantils	<i>Varis alumnes</i>
Curiositats	<i>Rodamón</i>
En Pere tafaner	<i>M. Ricol</i>
La maleta verda	<i>M. Vilarrasa</i>
L'escola	<i>R. Aguilar</i>
El meu canari	<i>M. T. Vila</i>

EDITAT PELS ALUMNES D'AQUEST GRUP ESCOLAR

PUBLICACIÓ MENSUAL = FEBRER 1937

GERMANNOR

STUART PERI PRESENT NUMBER

J. Lagostera	Una passejada
Mundo	El ratoncito aplicado
X. Cases	La formiga i el bou
J. Gual	Avantatges d'estar gras
J. Sala	Les violes
M. Borell	No volien esculda
J. Vajol Corcega	La peixera
Aventures d'un vailet aprenent de cowboy	
J. Espunya	El lleure que m'agrada més
J. Valls	Indefinibles infantils
Robinson	Curiositats
M. Ricol	En Pere tanner
M. Vilanova	La maleta verda
R. Aguiló	L'escola
M. T. Tria	El meu canari

Una passejada

Un dia de sol vàrem anar a passejar. Tot caminant, trobàrem un prat... vàrem divertir-nos molt. Cap el tard retornàrem a l'escola.

Què boniques són les passejades!

Joan Llagostera (7 anys)

El ratoncito aplicado

Los “peques” repetían RA,-RE, RI,-RO,-RU,-RA-TON; cuando aparece en la clase un lindo ratoncillo gris.

Qué alboroto se armó, todos los niños, iban de un lado a otro, persiguiéndole. El pobre “saguchu” corría asustado pues PEDRITO, le seguía blandiendo una escoba.

Quietos, nos pusimos a observarle; se subió a una silla y permaneció atento con las orejitas tiesas, estaba más bonito... Tras breves segundos se bajó corriendo y en un rincón empezó tranquilamente a roer un trozo de periódico.

-Vaya un ratón aplicado - dice alguien - para mejor digerir las letras, se las come.

MANOLO

La formiga i el bou

»»»»» CONTE «««««

Una vegada hi havia un bou i una formiga.

La formigueta se'n va anar al prat i va trobar el bou.

El bou li va dir:

-Formigueta, formigueta, et vols barallar amb mi?

La formigueta va dir que sí, i llavors el bou va fer:

-Muuù...!!

I la formigueta, espantada, va córrer cap al cau.

XAVIER CASES (8 anys)

Avantatges d'estar gras

Un "SERENO" molt gras vigila-
va un barri on hi havia un carrer
molt estret.

Una nit sentí un xiscle d'una do-
na que un lladregot la tenia agafada
pel coll. El "SERENO" hi corregué
i el lladregot s'escapà, amb els di-
ners, pel carrer estret per on el "SE-
RENO" gras tapava el pas.

Enfadat, tocà el xiulet i hi corre-
gueren tots els "serenos" que aga-
faren el lladregot.

Conduït a la Casa de la Vila, el
feren xerrar, torná els diners a la
pobra dona, i fou tancat a la presó.

JOAN GÜELL (12 anys)

Les violes

Diumenge vaig anar a collir violes.

En arribar a casa la mare va dir-me:

-Quines violes més mústigues que ens portes, noi.

Però les vaig posar amb aigua, i quina alegria! Al matí següent les vaig trobar ben badades i fresques.

JORDI SALA (6 anys)

No volien escudella

CONTÉ

Una vegada hi havia una casa que tenien un nen i dues nenes. Era un dia de mercat i cap no volia dinar i la seva mare va dir:

-Si us mengeu l'escudella us compraré una cosa per a cada una.

Totes se la varen menjar i la seva mare a la mitjana li va comprar un vestit i a la petita una mona de torrons i al nen unes sabates noves.

M. BORELL (10 anys)

La Peixera

La MIXETA és una gateta bonica i menuda.

El seu pèl és blanc i suau. Quan dorm sembla una bola de cotó.

Un dia pel matí es va quedar sola al menjador. Damunt la taula hi havia una peixera amb un peixet vermell.

La MIXETA estava anguniosa, volia agafar-lo i no sabia com. Per fi es decideix. Prova de posar la poteta a dins, però la peixera es tombà i l'aigua caigué al seu damunt.

I fugí corrent.

ANITA PUJOL CORCOY

Aventures d'un vaile

(REDACCIO I GRAVAT)

9 *El duen a l'hospital
per a guarir-lo del mal.*

10 *Li afegeixen els ossos
unssenyors molt grans i grossos*

13 *Com que el llaç no li provà
un revòlver es comprà.*

14 *Apuntà bé una gallina
i tocà a sa padrina.*

et aprenent de cowoy

S EN COL·LABORACIO)

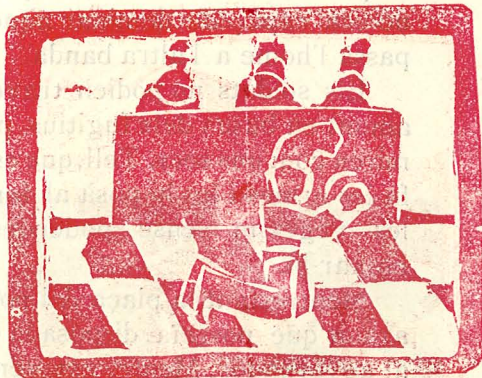
11 *Sortí de l'operació
amb la creu i el bastó.*

12 *Encar que sembli que no
continua amb l'afició.*

15 *El deté l'autoritat
i el traslladen a ciutat.*

16 *Davant del jutge ha promès
que no hi tornarà més.*

(continuarà)

ENQUESTES DE "GERMANOR"

El llibre que m'agrada més

El llibre que m'agrada més es titula «*Guillem Tell*» de Schiller, adaptació per Melcior Font, col·lecció "Grumet".

PER QUÈ?

Per què tracta d'aquest home intrèpid que no es vol deixar sotmetre al jou dels estrangers que invadeixen la seva terra, portant a cap glorioses i heroïques gestes.

RESUM DE L'ARGUMENT

Al país de Guillem Tell (Suïssa) les muntanyes són molt altes i d'això es deriva la gran quantitat d'estanys que hi ha. Ell viu al cantó d'Uri on hi ha l'estany de Sant Judes.

El dia que queia aquest sant, Tell baixava de la muntanya i quan passà per dit estany les aigües estaven molt enfurismades. En aquell precís moment arribà un home esbufegant al qual els soldats del tirà el perseguïen. Demanà al barquer que li fes la mercè de passar-lo a l'altra banda però ell s'hi negà tot dient que ningú no era capaç de dominar aquelles aigües. Tell agafà la barca i passà l'home a l'altra banda.

Els soldats no podien travessar l'estany i s'enfilaren muntanya amunt en busca dels fugitius, però després de córrer molt s'adormiren com uns socs. Tell, que estava amagat, veient això els hi agafà les armes i les hi posà al fons d'un barranc perquè els soldats les vegessin sense poder-les abastar, puix sols Tell podia baixar-hi.

Mentrestant la plaça del poble era plena de gent amb totes les armes que posseïa disposada a fer pagar car el seu darrer crim al governador. Mentre estaven així sortiren els soldats amb un pal molt llarg al cim del qual hi havia un barret, i el clavaren al mig de la plaça tot anunciant que: "tots els que passin per davant han de fer-li acatament. El que no ho faci serà afusellat".

Guillem Tell que ja havia baixat de la muntanya, quan va veure el barret va passar com si res. Els soldats el detingueren i el rei

ordenà que ja que segons deien era molt bon tirador havia de travessar, a cent passes, una poma col·locada al cap del seu fill i si no la tocava seria mort. Tell agafà l'arc i amb gran sorpresa de tot-hom l'encertà. Llavors el rei preguntà:

—Per què has agafat aquesta segona sageta?

I Tell contestà:

—Perquè si la mà m'hagués tremolat, l'altra hauria estat per a vós.

Llavors el rei el detingué i el féu tancar a la presó. Havien de travessar el llac Gran i el rei preguntà si hi havia perill. Tell, que havia d'ésser timoner, va dir que si deixaven les armes encara s'atreveria, perquè pesaven molt. El rei les deixà i quan ja acabaven de travessar-lo, Tell va fer un salt arribant a terra al mateix temps que clavà un cop de peu a la barca fent-la anar cap endins i ell pujà a la muntanya. L'endemà els soldats el perseguien i, quan varen passar per sota les roques on estava ell, va clavar una sageta al mig del cor del rei, matant-lo. Després anà al poble i donà compte de la mort del tirà.

Anaren a buscar les armes que hi havien al barranc i a la vora del llac i emprengueren la conquesta del castell, aconseguint el seu intent. I va ésser gràcies a Guillem Tell que es varen veure lliures dels tirans.

JOAN ESPUNYA

ENDEVINALLES INFANTILS

Un poble de Catalunya
que hi plou com a la Coruña.
Té moltes fonts i volcans
apagats, pels seus voltants.

Joan Vilà

Una cosa que com més l'alcen
més baixa.

Joan Capdevila

Sóc blanca i polida
de ploma molt fina,
passejo pel riu
molts dies d'estiu.

Francesc Cases

Vola per la muntanya,
canta pels arbres
i aterra per les teulades.

Pere Figueres

Amb una cosa per beure
i una altra per amanir
es fa un instrument de corda
que dona goig de sentir.

Paquita Marcè

Sóc una bestieta
que tragino la caseta,
si em passa un carro per dalt
ni me'n sento, ni em fa mal.

Miquel Serrat

Una cosa vermella
com una rosella.
Els pagesos la porten
fins a l'orella.

Agustí Ballesteros

No és cap bèstia ni persona,
és un ésser rodonet,
té la forma de paraigua
i es fa al bosc amagadet.

Carme Girona

SOLUCIONS: Olot, el porró, l'oca, l'ocell, el violí, la tortuga, la barretina, i el bolet.

CURIOSITATS

«El tren més lent del món»

El tren més lent del món, és el que va de Buenos Aires a Tuburucuaya. Per recórrer una distància com d'Olot a Girona hi està 8 hores.

«El tren més ràpid del món»

El tren més ràpid del món, és l'automotor "Unión Pacific" que uneix l'Atlàntic amb el Pacífic i va de Los Angeles a Nova-York. Aquest auto-via corre 190 quilòmetres per hora, o sigui que amb poc més d'una hora aniria i tornaria de Puig Alt de Ter a Barcelona.

«El primer tren d'Espanya»

El primer tren que circulà per Espanya fou el de Barcelona a Mataró. S'inaugurà l'any 1848. L'any que ve farà 90 anys.

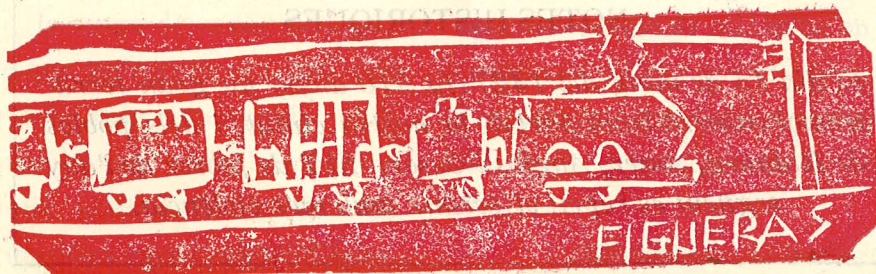
«Origen de la màquina de vapor»

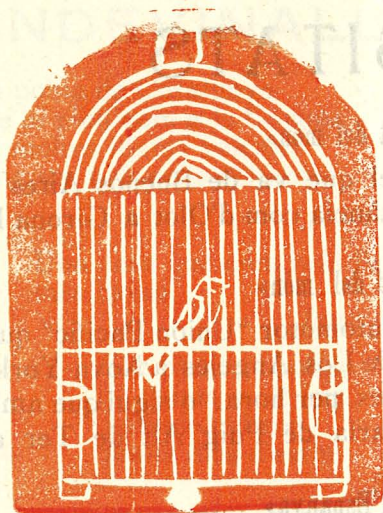
Papin, Wat i Stephenson contribuïren a l'invent del ferrocarril. El primer descobrí la força que desenrotllava el vapor d'aigua contra la tapa d'un recipient. El segon aprofita aquesta força per a convertir-la en moviment circular i Stephenson aplicà el moviment circular de la màquina de vapor a les rodes de la locomotriu.

«¡Aparteu les criatures!»

Els primers trens anglesos anaven presidits per un genet que tocava desesperadament la corneta, com volent dir: Aparteu les criatures que ve el llamp!!

RODAMÓN

En Pere tafaner

En Peret era un nen
un xic tafaner. Un dia la
seva mare li va dir:

—Ara jo me'n vaig a
plaça i quan tornaré portaré una capsa; aquesta capsa no la toquis.

I ell va pensar:—Què hi deu haver a dintre?

La destapa, i veu un canari molt bonic; com que tenia la finestra oberta, el canari li va escapar.

Després d'un rato arribà la seva mare; ell li va dir:

—Sabeu, vós m'heu dit que no destapés aquella capsa, l'he volgut destapar, i ara no tindrè cap canari.

La seva mare li va dir:

—Ja t'està bé, si m'haguessis cregut no t'hauria passat això, i ara tindries el canari.

MARIA RICOL (13 anys)

NOTES HISTORIQUES

El dia 15 de maig del 1427 (fa 510 anys) un gran terratrèmol ensorrà bona part de la nostra ciutat, i dels pobles de Ridaura, Amer, Anglès i Ossor. El 2 de febrer de l'any següent es repetí el seïsme amb més violència.

La maleta verda

Una vegada jo tenia una maleteta verda per anar a l'escola; però aquesta maleteta era molt vella i tota pelada i jo tenia ganes d'estrenar-ne una de nova ben bonica com les que portaven algunes de les meves amiguetes.

Jo vinga demanar a la mare que me'n comprés una fins que ho vaig aconseguir; però quan la vaig tenir, la mare em volia convèncer de que la guardés a casa i acabés d'apro-

fitar la vella. Com que així jo quedava com abans me'n vaig pensar una de crespa: vaig arrencar la nansa de la maleta verda, i en sortir de l'escola, la vaig amagar dessota un banc del Parc; però, oh desgràcia! la meva mestra la veié i la recollí pensant que jo l'havia perdut.

A la tarda, quan la mare m'acompanyà a l'escola, la mestra sortí entregant-me la ditxosa nansa verda que va trobar, i ja em teniu altra vegada portant l'avorrida maleteta.

Per fi la meva mare ha tingut compassió de mi i m'ha entregat la maleta nova i ara no tingueu por que torni a perdre la nansa dessota un banc del Parc!

Margarida Vilarrasa

ANTOLOGIA INFANTIL

A l'Escola

De matí m'aixeco
i quan m'he llevat
em rento ben neta
i esmorzar me'n vaig

La roba em respallo
m'abrigo ben bé
els llibres agofo
i surto al carrer

A l'escola arribo
un bon fret hi fa
els nens juguen fora
per fer-se'l passar

Rosalia Aguilar (12 anys)

El meu canari

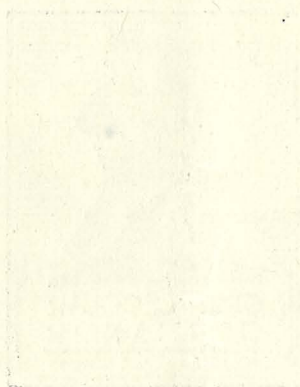
En tinc un canari
molt ros i molt blanc
de plomes daurades
i ulls de diamant.

Sa veu trista i fina
dintre la presó
refila, refila
i em fa compassió.

De tant que l'estimo
el vull deixà anar
més, on cercaria
un bri de menjar?

M. del Tura Vila (12 anys)

GERMANOR convida totes les publicacions infantils a establir la més estreta col·laboració entre els seus redactors: professors i alumnes, i aspira a veure aparèixer, en data propera, un llibret que aplegui els treballs més recollits de les nostres revistes i quaderns de classe. Tenim la seguretat de què aquest seria el llibre més estimat de tots els infants. Per assolir aquest objectiu, agrairíem que se'ns tramettessin les publicacions que apareixen a les nostres escoles.

Nº Regi 700. 1225

Signatura: FM. F Sig. Lpb. 1225

